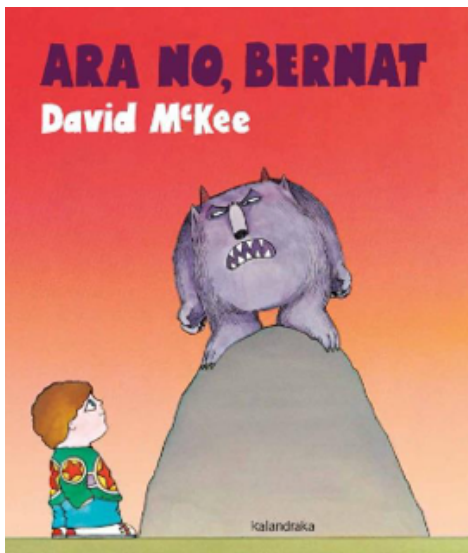

Mc Kee, David *Ara no, Bernat* Barcelona: Kalandraka, 2019 Trad.: Maria Lucchetti A partir de 8 anys.

McKee, David. *Ahora no, Bernardo*. Madrid: Anaya, 2005

Resum: Bernat, un nen petit, s'apropa i parla al pare i després a la mare, que estan fent alguna cosa. Aquests no li fan cas, diuen: "*Ahora no, Bernat.*"

Es va repetint la història fins que el nen els diu que hi ha un monstre al jardí i tampoc li fan cas. Bernat surt i és devorat pel monstre. El monstre entra a casa i substitueix Bernat. Els pares no se n'adonen. El monstre es comporta com a tal i segueix la vida a la casa.

Sessió de lectura

Per la sessió de lectura es pot triar qualsevol dels següents exercicis:

Exercici en grup

Cal aconseguir una lectura creativa, personal i social, atenent sobretot les emocions.

1. Lectura prèvia del llibre.

2. Breu, molt breu, opinió personal escrita dels lectors, considerant alguns punts que els afecten o els han impressionat.

3. Diàleg i comentari en grup sobre alguns dels punts seleccionats. Valorar i facilitar l'expressió oral i els intercanvis.

4. Cal veure els canvis que ens ha suggerit el diàleg i pensar com hem modificat la primera opinió sobre la història. Prendre consciència del canvi.

5. Incitar a realitzar, per petits grups, simulacions orals d'escenes familiars que ells han viscut. Per fer-ho preparen per escrit un diàleg d'un grup familiar, després el representen.

Exercici 1

En grup i com a resultat de la conversa anterior es pot fer una llista de les emocions de Bernat i després de les del monstre.

Nosaltres hem vist les en en Bernat: solitud, aïllament, falta de comunicació, perplexitat, sentir-se abandonat... En el monstre: agressivitat, complaença en el mal fet, ira, perplexitat, agressió física, bogeria, frustració... Per part del pares: incomunicació, estrès, debilitat del vincle paternal... Bernardo és ara el monstre?

Escriure les emocions caòtiques o desagradables en etiquetes.

Amb les pàgines d'un diari vell, cada nen farà pilotes a les que col·locarà una etiqueta adhesiva amb el nom d'una de les emocions caòtiques o desagradables que hem trobat en la història. Les posarem en una bossa i les lligarem amb una cinta. Aquest és el sac que porta aquesta família a l'esquena.

Podríem descobrir les que portem cadascú de nosaltres.

Exercici 2

Farem un exercici d'observació personal. Obrirem el diàleg amb aquestes preguntes:

Qui creieu que és la persona que us coneix més i millor del món?
N'esteu segurs?

Quines qualitats creieu que destacarien de vosaltres les persones que us coneixen més bé?

Quines persones de les que teniu al costat són un motiu de felicitat en la vostra vida? Podeu esmentar-ne tres qualitats?

Ara podríeu escriure-us una carta a vosaltres mateixos expressant les emocions i sentiments positius que teniu i que voldríeu tenir. La guardareu i la podeu llegir després d'un temps. Us sorprendreu!!

Veure a David MacKee a <https://www.youtube.com/watch?v=sipEaOu28Og>

BIBLIOGRAFIA

Conangla, Maria Mercè; Soler, Jaume. *Energies i relacions per créixer*. Barcelona: Parramón, 2013 (Ecologia emocional) Pàg. 51.
"Una carta al parc."

Conangla, Maria Mercè; Soler, Jaume. *Com està el clima!* Barcelona: Parramón, 2013 (Ecologia emocional). Pàg. 50 “El sac fatal”.

Palou, Juli. *La construcción de textos reflexivos* de Juli Palou. A: Cuadernos de pedagogía nº 416 octubre de 2011.
<http://www.practicareflexiva.pro/wp-content/uploads/La-construcci%C3%B3n-de-textos-reflexivos.pdf>

Darder, Pere. *La pauta com a proposta de treball*. A: Bloc ELPUNTDELECTURA Desenvolupament personal i social. 2011.
<http://elpuntdelectura.blogspot.com.es/>